

Svar (14/5 96)**Justitsministeren (Bjørn Westh):**

Kildeskatteloven regulerer bl.a. opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m.v. og herunder arbejdsgiverens pligt til indeholdelse og indbetaling af A-skat. Overtrædelse af kildeskatteloven kan straffes med bøde og i visse tilfælde med hæfte eller fængsel indtil to år.

Den, der med forsæt til at unddrage det offentlige skat afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til brug ved afgørelse af, om en person er undergivet skattepligt, eller til brug ved afgørelse af skatteansættelse eller skatteberegning, kan straffes for skattesvig i medfør af skattekontrollovens § 13. Strafferammen er bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år. Er der begået forsætlig skattesvig af særlig grov karakter, kan forholdet være omfattet af straffelovens § 289, der har en strafferamme på indtil 4 års fængsel.

Hvis en overtrædelse af kildeskatteloven eller skattekontrolloven ikke skønnes at ville medføre højere straf end bøde, kan sagen afgøres af skattemyndighederne uden retslig forfølgning, såfremt den pågældende efter reglerne i henholdsvis kildeskattelovens § 79 eller skattekontrollovens § 20 ved tagelse af et bødeforelæg erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til at betale en bøde.

Under skattemyndighedernes behandling af en sag om bødeansvar efter skattekontrolloven eller kildeskatteloven kan der beskikkes skatteyderen en forsvarer, når det efter sagens beskaffenhed, skatteyderens person eller omstændighederne i øvrigt må anses for ønskeligt og skatteyderen ikke selv har skaffet sig bistand af en forsvarer. Forsvareren beskikkes af retten. Anmodning om beskikkelse kan fremsættes såvel af skatteyderen som af skattemyndighederne. Der henvises til reglerne i lovbekendtgørelse nr. 148 af 19. september 1984 om adgang til forsvarerbistand under en administrativ skatte- og afgiftsstraffesag som ændret ved lov nr. 363 af 1. juli 1988.

Det følger i øvrigt af skattekontrollovens § 19, stk. 1, og kildeskattelovens § 78, stk. 1, at skatteyderen ikke har pligt til at udtale sig under den administrative behandling af en sag om bødeansvar.

Hvis sagen ikke kan afgøres ved bødeforelæg, f.eks. fordi den pågældende ikke kan erkende sig skyldig, eller fordi sagen skønnes at ville medføre højere straf end bøde, overgives sagen til politiet med henblik på eventuel domstolsbehandling.

I sådanne sager gælder de almindelige regler om sigtedes rettigheder. Således har den sigtede eller tiltalte ikke pligt til at udtale sig hverken til politiet eller i retten.

Endvidere kan det nævnes, at enhver, der er sigtet for en forbrydelse, er berettiget til at vælge en forsvarer efter reglerne i retsplejelovens § 730.

Har den sigtede ikke selv valgt en forsvarer, kan der eventuelt beskikkes en offentlig forsvarer, jf. retsplejelovens § 731. Det gælder f.eks., når der bliver spørgsmål om højere straf end bøde eller hæfte og den sigtede anmoder om at få beskikket en forsvarer.

Endelig følger det af retsplejelovens § 732, at offentlig forsvarer altid kan beskikkes, når retten anser det ønskeligt på grund af sagens beskaffenhed, sigtedes person eller omstændighederne i øvrigt og sigtede ikke selv har skaffet sig bistand af en forsvarer.

Spm. nr. S 2163

Til boligministeren (6/5 96) af:

Jens Hald Madsen (V):

»Kan det være rigtigt, at forudsætningen for at få en omprioritering i et boligselskab er, at der skal gennemføres en kapitaltilførsel, samt at denne kapitaltilførsel kun kan gennemføres med et økonomisk bidrag fra kommunen?«

Svar (13/5 96)

Boligministeren (Ole Løvig Simonsen):

Indledningsvis kan jeg oplyse, at omprioriteringsloven ikke indeholder et generelt krav om, at et boligselskab for at opnå tilladelse til omprioritering skal gennemføre en kapitaltilførsel, og at denne kapitaltilførsel kun kan gennemføres med et økonomisk bidrag fra kommunen. Derimod kan der i den konkrete sag som betingelse for tilladelse til omprioritering stilles krav om, at bl.a. kommunalbestyrelsen medvirker til løsningen af afdelingens økonomiske problemer.

Jeg kan endvidere oplyse, at omprioriteringsloven skal ses som en udmøntning af initiativ nr. 13 i den første rapport fra regeringens byudvalg.